

Teološka razmišljanja

II. del

Pobožnosti

3 - Marijina s trnjem posuta življenja pot

C - Pastoralni napotki

IV. Besedilo pobožnosti

Dogodki

Osmi dogodek

Sorodniki Mariji ne dovolijo skrbeti za njenega Sina

Iz evangelija po Luku 8,3: »Potem je hodil od mesta do mesta in od vasi do vasi, oznanjal in razglašal evangelij o Božjem kraljestvu. Z njim so bili dvanajsteri in nekaj žena, kijih je ozdravil zlih duhov in bolezni: Marija, imenovana Magdalena, iz katere je odšlo sedem demonov, Ivana, žena Herodovega oskrbnika Husa, Suzana in veliko drugih, ki so jim stregle iz svojega premoženja«.

Ko je Jezus s svojimi apostoli začel sistematično oznanjati evangelij po vsej Palestini, so ga, kakor druge rabine, spremljale nekatere petične žene, ki jih je ozdravil od dušnih ali telesnih bolezni, da skrbijo za njihova prenočišča, za hrano in oblačila. Med njimi pa evangelisti nikjer ne omenjajo Jezusove matere Marije,* ki bi gotovo rada skrbela za svojega Sina, pa ji Jezusovi sorodniki tega niso dopustili, ker po njihovem mišljenju ona, kot uboga vdova, povsem odvisna od njih, na kaj takega ne bi smela niti pomisliti.

*Kakor poroča Lagrange, *St. Luc*, p. 235, so si nekateri nekatoliški razlagalci izmislili, da v izvirniku ni bila omenjena Marija iz Magdale, ampak Jezusova mati Marija Megadalla, to je frizerka. Toda Luka še dodaja, da se je ta Magdalena

osvobodila vseh sedem poglavitnih grehov, kar gotovo ne velja za Marijo Brezmadežno.

Ne moremo dovolj občudovati Božje previdnosti, ki je Marijo najprej privedla k temu, da je molila za spreobrnjenje sorodnikov in someščanov svojega Sina, sedaj pa jo preko bridkosti oddaljenosti od Njega skrivnostno vodi tako, da z molitvijo spremlja vse njegovo oznanjevanje in Boga Očeta prosi, da bi Božja beseda obrodila obilen sad v srcih vseh tistih, ki se jim oznanja vesela blagovest.

Marija, spremljaj s svojo materinsko navzočnostjo vse, ki širijo Kristusovo blagovest o Božjem usmiljenju, o Božji ljubezni in nežnosti, posebno pa tiste, ki iščejo izgubljene ovce in te, ki so v nevarnosti, da umrejo od mraza in lakote.

Deveti dogodek

Iz evangelija po Mateju. 26,50.56: » Varnostniki templja so pristopili, iztegnili roke po Jezusu in ga prijeli ... Tedaj so ga vsi učenci zapustili in zbežali«.

Da so se vsi učenci in apostoli od strahu razbežali, vemo tudi od drugih evangelistov, kakor npr. od Luka, ki pripoveduje o dveh učencih, ki sta odšla v Emavs (Lk 24,13-31), ki pa tudi pristavlja, da so se enajsteri čez nekaj dni znova zbrali v Jeruzalemu (v. 33). O Petru se ve, da se je skrivaj podal za ujetim Jezusom v palačo velikega duhovnika, od tam pa najbrž v hišo zadnje večerje. Marko 14,51 mimogrede omenja nekega mladeniča, »ki je« nasprotno od apostolov, »šel za njim; ogrnjen je bil le z lanenim oblačilom. Zgrabili so ga, on pa je oblačilo pustil in gol pobegnil«. Evangelist Janez 19,26 omenja tudi učenca, ki ga je Jezus rad imel. Prav ta učenec je po vsej priliki odšel k Mariji, ki se je zaradi vsakoletnega velikonočnega romanja že nahajala v Jeruzalemu, in jo obvestil o Jezusovem zaporu. Drugo jutro se je podal z Marijo in Marijino sestro Marijo Klopajevo pred vladne palače in na Golgoto (Jn 19,25).

Čeprav je Marija že trpela zaradi nasprotovanja someščanov in še posebej sorodnikov Jezusovemu odrešenjskemu oznanjevanju, ji je vendar novica, ki jo je sedaj prinesel mladi učenec, presunila dušo z nepopisno bolečino in je seveda želela biti osebno pričujoča nadaljnjim pretresljivim dogodkom svojega Sina, ki je svoje trpljenje in smrt kar trikrat napovedal (glej Mk 8,31-32; 9,30-32; 10,32-34 in paral.), za kar je ona gotovo izvedela. Tu torej ni šlo samo za materinsko sočutje, ampak za to, da bi svoje osebne dušne bolečine pridružila Jezusovemu

odrešenjskemu trpljenju, »in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev«, kot je to o svojem doprinosu h Kristusovem trpljenju izrazil sv. Pavel Kol 1,24.

Marija, spominjaj nas na veliko resnico, da smo tudi mi poklicani, da sodelujemo pri delu odrešenja. Kakor je Kristus v tebi našel popolno sodelavko, naj tudi v nas najde kristjane, ki so pripravljeni sprejeti razne bridkosti življenja z vero, upanjem in prepričanjem, da mu bomo tako pomagali pri delu za boljši duhovni svet.